

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/478/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2111223145
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Krajčovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2013:2111223145.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci navrhovateľa: Orange Slovensko, a.s., IČO: 35 697 270, so sídlom Prievozská 6/A, Bratislava, proti odporkyni: I. X., nar. XX.X.XXXX, bytom L. A., o zaplatenie 1.009,29 Eur s príslušenstvom, na odvolanie vedľajšieho účastníka: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpeného advokátom: JUDr. Ambróz Motyka, Nám. SNP 7, Stropkov, proti rozsudku Okresného súdu Trnava, zo dňa 14. mája 2012 č.k. 37C/28/2012-57 v jeho vyhovujúcej časti, takto

rozhodol:

Odvolačný súd odvolanie vedľajšieho účastníka o d m i e t a .

Súd navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zrušil platobný rozkaz Okresného súdu Trnava č.k. 1Ro/13/2011-38 zo dňa 26.10.2011, odporkyni uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi istinu vo výške 1.009,29 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne z dlžnej sumy od 21.5.2010 do zaplatenia a trovy konania vo výške 60,50 Eur do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Rozhodnutie odôvodnil s použitím ustanovení § 488, § 489, § 491, § 51, § 494 Občianskeho zákonníka odvolávajúci sa na obsah zmluvy účastníkov a jeho dodatku, ďalej s použitím § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb. a vecne argumentoval tým, že v konaní mal preukázané, že odporkyňa s navrhovateľom uzavreli dňa 21.12.2009 zmluvu č. A4810771 s dodatkom a prílohou k dodatku a zmluvu č. A4811066 s dodatkom a prílohu k dodatku, pričom neoddeliteľnou súčasťou zmlúv boli všeobecné podmienky. V zmysle Dodatku k zmluve 1 navrhovateľ odpredal odporkyni 1ks mobilného telefónu zn. Nokia 6600i slide black za kúpnu cenu 1,- Eur a v zmysle Dodatku k zmluve 2 navrhovateľ odpredal odporkyni 1ks mobilného telefónu zn. Nokia 66001 slide silver za kúpnu cenu 29,- Eur. Odporkyňa riadne a včas nezaplatila cenu poskytnutých služieb vyúčtovaných 9 faktúrami za obdobie od 21.12.2009 do 9.3.2010 spolu vo výške 409,29 Eur, čím porušila zmluvné povinnosti v zmysle dodatku k zmluvám a navrhovateľovi vznikol nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty celkom vo výške 600,- Eur. Nakoľko odporkyňa ani napriek upozorneniam a pokusom o pokonávku svoj dlh nevyrovnala, navrhovateľom bola ukončená platnosť zmlúv. Žalovaná suma potom pozostáva z dlhu za poskytnuté služby vo výške 409,29 Eur a nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 600,- Eur, spolu 1009,29 Eur. Úrok z omeškania navrhovateľ požadoval vo výške 9% ročne z celej dlžnej sumy a to počnúc nasledujúcim dňom po dátume splatnosti uvedenou v pokuse o pokonávku (od 21.5.2010).

Dôvodil, že zmluva o poskytovaní služieb elektronických komunikácií je inomínátnou nepomenovanou zmluvou, ktorú treba posudzovať podľa jej obsahu. Na základe tejto zmluvy sa navrhovateľ zaviazal k poskytovaniu služieb odporkyni a tiež jej predal dva mobilné telefónne prístroje, pričom pre prípad porušenia podmienok k zmluve, resp. dodatkov k nim účastníci dojednali povinnosť odporkyni zaplatiť určenú zmluvnú pokutu tzn. pri každej zmluve po 300,- Eur. Odporkyňa sa zaviazala za služby

navrhovateľa riadne a včas zaplatiť po dobu 26 mesiacov, čo však neurobila, na základe čoho boli zmluvy zo strany navrhovateľa ukončené. Z uvedených dôvodov potom súd návrhu vyhovel, úrok z omeškania posúdil tak, že navrhovateľ má tento nárok vo výške základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky platnej k 1. dňu omeškania (ku dňu 21.5.2010 vo výške 1%) splnením peňažného dlhu zvýšenej o 8 percentuálnych bodov. Na základe uvedeného potom rozhodol, že odporkyni uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi žalovanú sumu 1.009,29 Eur s 9% úrokom z omeškania od 21.5.2010 do zaplatenia. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a vo veci plne úspešnému navrhovateľovi priznal náhradu trov konania za ním zaplatený súdny poplatok vo výške 60,50 Eur.

Po rozhodnutí súdom prvého stupňa vo veci do konania nahlásil vstup vedľajší účastník na strane odporkyni dňa 15.6.2012 a následne podal proti rozsudku i odvolanie v časti, ktorou súd návrhu vyhovel a priznal navrhovateľovi zmluvnú pokutu. Poukázal na to, že nárok navrhovateľa pozostáva z dvoch samostatných nárokov, konkrétne z nároku 409,29 Eur, tzn. za nezaplatené elektronické komunikačné služby a 600,- Eur za zaplatenie zmluvnej pokuty. Namieta opodstatnenosť zmluvnej pokuty a práve ohľadne tohto nároku vstúpil do konania, pričom poukázal na to, že oba uplatnené nároky sú nárokmi z odlišných právnych vzťahov a môžu byť predmetom aj samostatných žalôb, nie sú na sebe závislé. Vedľajší účastník nezistil porušenie spotrebiteľských práv pri uplatnenom nároku navrhovateľa na zaplatenie elektronických komunikačných služieb, preto v časti o tomto samostatnom nároku nemá záujem vystupovať, ani pôsobiť na podporu odporkyne. Poukázal na rozhodnutia iných súdov - Krajský súd v Žiline, Okresný súd Prievidza, Krajský súd Prešov, konkrétne jeho rozhodnutie sp. zn. 6Co/91/2011 zo dňa 24.4.2012, v ktorom súd vyslovil zásadné právne stanovisko, že ak si dodávateľ v inštančnom postupe neobhájí používanie problémovej klauzy, je povinný bez ďalšieho zdržať sa i ďalšieho opakovaného používania vrátane uplatňovania plnení z takejto klauzy. V danom prípade odporca v zmysle dohodnutých podmienok mal povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu v rovnakej nezmenenej výške z akéhokoľvek porušenia svojich povinností v zmysle zmluvného vzťahu s navrhovateľom takáto zmluvná pokuta má nežiaduci rozmer, je neobhájiteľná a neprimerane ukracuje spotrebiteľa.

V ďalšom vzhladom na nejednotnosť názorov na procesné oprávnenie vedľajšieho účastníka vystupujúceho v konaní na základe ust. § 93 ods. 2 O.s.p. poukázal na výklad ust. § 201 O.s.p. majúci za to, že ust. § 201 druhá veta O.s.p. je zjavne vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, ktorý v konaní vystupuje podľa § 93 ods. 1 O.s.p. z dôvodu, že má právny záujem na výsledku konania. Ak by aj v danom prípade odvolací súd mal pochybnosti o legitímácii vedľajšieho účastníka podať toto odvolanie, navrhol zabezpečiť stanovisko odporkyne k predmetnému odvolaniu a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v jeho vyhovujúcej časti zmenil tak, že odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi 409,29 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 21.5.2010 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku a v ostatnej časti navrhol návrh zamietnuť. O vzájomných trovách účastníkov navrhol rozhodnúť, že žiaden z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo a zároveň navrhol, aby mu súd ako vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov konania, ktoré je povinný zaplatiť navrhovateľ na účet jeho právneho zástupcu do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Trovy si vyčíslil sumou 113,93 Eur (vychádzajúc z tarifnej hodnoty veci 600,- Eur, za 1 úkon právnej služby 39,84 Eur, režijný paušál 7,36 Eur, pričom si uplatňoval odmenu za prevzatie a prípravu zastúpenia vrátane režijného paušálu, podanie odvolania + režijný paušál + DPH 20%). V prípade, že sa odvolací súd nestotožní s právnou argumentáciou vedľajšieho účastníka ohľadom posudzovania zmluvnej pokuty ako neprijateľnej zmluvnej podmienky, prípadne jeho oprávnenia vo veci podať toto odvolanie, navrhol v súlade s ustálenou judikatúrou Súdneho dvora prerušiť toto konanie a predložiť Súdnemu dvoru prejudiciálne otázky

1. a) či sa má čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách vykladať tak, že v oprávnení členských štátov vyhlásiť zmluvnú podmienku za neprijateľnú je treba vidieť aj prijatie všetkých opatrení vrátane opatrení a procesných postupov súdov, aby sa zabránilo dodávateľovi v ďalšom používaní takejto neprijateľnej podmienky,

b) či ide o závažné porušenie práva Európskej únie ak súd uloží spotrebiteľovi povinnosť plniť z neprijateľnej zmluvnej podmienky, ktorá už bola právoplatne vyhlásená iným súdom za neprijateľnú z objektívnych dôvodov v zmysle čl. 3 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

2. - či sa má čl. 6 ods. 1 a čl. 17, ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách vykladať tak, že sa nemá použiť vnútroštátne procesné pravidlo, akým je ust. § 201 Slovenského občianskeho súdneho poriadku, ktoré neumožňuje právnickej osobe zameranej na ochranu práv spotrebiteľov v procesnej pozícii vedľajšieho účastníka podľa § 93 ods. 2 O.s.p. podať odvolanie proti rozsudku ukladajúcemu plnenie spotrebiteľovi z neprijateľnej podmienky ak spotrebiteľ nebol informovaný o neprijateľnej zmluvnej podmienke.

Záverom uviedol, že uvedené otázky považuje za otázky zásadného právneho významu, preto považuje za dôležité predloženie týchto prejudiciálnych otázok Súdnemu dvoru Európskej únie.

Navrhovateľ a odporkyňa odvolanie nepodali.

Navrhovateľ k doručenému odvolaniu podal písomné vyjadrenie, v ktorom poukázal na to, že uvedená zmluvná pokuta mala občianskoprávny inštitút v zmysle dodatku plniť funkciu paušalizovanej náhrady škody v prípade porušenia zmluvy, ktorá by navrhovateľovi mohla vzniknúť tým, že navrhovateľ si svoje povinnosti poskytnúť zvýhodnené služby a mobilný telefón za akciovú cenu splnil, avšak odporkyňa si svoju základnú povinnosť nespĺnila. Zmluvná pokuta nebola dojednaná zo strany navrhovateľa s úmyslom privodiť odporkyňi neprimerané podmienky zmluvy ani pre prípad, keď dôjde k porušeniu povinnosti odporkyne a ani sebe zabezpečiť neprimeraný majetkový prospech. Zmluvná pokuta mala byť preventívnym a uhradzovacím nástrojom pre prípad porušenia základnej zmluvnej podmienky a v rámci uhradzovacej funkcie zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody mala nahrádzať škodu za akciový telefón, zvýhodnené ceny služieb počas viazanosti, náklady na predajný proces, akceptačný a aktivačný proces, SIM kartu a vyhradenú kapacitu prevádzkovej siete, ktorá si vyžaduje na rozšírenie kapacity investície a údržbu prevádzky. Na základe týchto dôvodov potom navrhol súdu, aby navrhovateľovi priznal okrem sumy za neuhradené služby vo výške 409,29 Eur, nárok na zaplatenie sumy 410,- Eur, ktorý si navrhovateľ v konaní uplatňuje do výšky škody v súlade s ust. čl. 3 bod 3.7 dodatku, ktorá navrhovateľovi preukázateľne vznikla. Táto škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu, telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou, teda predstavuje škodu navrhovateľa, ktorú odporkyňa navrhovateľovi spôsobila tým, že získala mobilný telefón, telekomunikačné zariadenie za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tým, že podpisom dodatku sa zaviazala používať služby a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušila svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby viazanosti a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Pri telefóne Nokia 66001 slide silver si uplatnil škodu vo výške 191,- Eur (predajná cena 220,- Eur mínus akciová cena 29,- Eur) a u telefóne Nokia 66001 slide black si uplatnil škodu 291,- Eur (správne 219,- Eur) (predajná cena 220,- Eur mínus akciová cena 1,- Eur).

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), najskôr riešil otázku včasnosti podania odvolania vedľajším účastníkom, s použitím § 214 ods. 2 písm. a) O.s.p. postupom bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporcu je podané oneskorene a preto je potrebné ho odmietnuť.

Odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1 O.s.p.). Do uplynutia lehoty sa podľa § 57 ods. 1 O.s.p. nezapočítava deň, keď došlo ku skutočnosti určujúcej začiatok lehoty. Ak koniec lehoty prípadne na sobotou, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň (§ 57 ods. 2 veta druhá O.s.p.). Lehota je zachovaná, ak sa podľa § 57 ods. 3 O.s.p. posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť. Jedná sa o zákonnú procesnú lehotu, teda zásadne nepredĺžiteľnú.

V zmysle § 93 O.s.p. ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je (ods.1). Ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je

ochrana práv podľa osobitného predpisu (ods.2). Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh (ods.3). V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností (ods.4).

V zmysle § 201 O.s.p. účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje. Ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom, môže podať odvolanie aj vedľajší účastník.

V danom prípade vedľajší účastník do konania vstúpil z vlastného podnetu a to písomným oznámením súdu (doručené súdu 15.6.2012), ktorým prostredníctvom zvoleného advokáta oznámil vstup do konania vedľajšieho účastníka: Združenia na ochranu spotrebiteľa HOOS Važecká 16, Prešov, IČO: 42 176 778 na strane odporcu a zároveň predložil i splnomocnenie advokáta na zastupovanie v konaní. Po doručení mu rozsudku 26.7.2012, podal dňa 1.8.2012 proti rozsudku odvolanie.

Z obsahu spisu bolo zistené, že odvolaním napadnutý rozsudok bol odporkyňou súdom prvého stupňa doručovaný prostredníctvom súdneho doručovateľa. Odporkyňa má hlásený pobyt bezdomovca - preto jej zásielka bola doručovaná na adresu Mestský úrad A., A. X. Podľa oznámenia Mestského úradu A. zásielka v úložnej lehote nebola odporkyňou prevzatá. Za deň doručenia zásielky odporkyňi potom bolo treba považovať 18.6.2012. 15-dňová odvolacia lehota pre odporkyňu potom začala plynúť dňom 19.6.2012, jej posledným dňom bol 3.7.2012, ktorý deň bol štvrtok. Keďže navrhovateľ ani odporca odvolanie nepodali, rozsudok nadobudol právoplatnosť.

Zmyslom vedľajšieho účastníctva je „pomoc v spore“ niektorému z účastníkov konania. Pomoc poskytovaná vedľajším účastníkom môže spočívať tiež v tom, že podá „v prospech“ ním podporovaného účastníka odvolanie. Vedľajší účastník však môže podať odvolanie, len ak vstúpil do konania pred súdom prvého stupňa, alebo ak síce vstúpil do konania po rozhodnutí súdu prvého stupňa, avšak ešte pred uplynutím odvolacej lehoty účastníkovi, ktorého podporuje. V prípade, že vedľajší účastník vstúpil do konania pred rozhodnutím súdu prvého stupňa, doručuje súd prvého stupňa svoje rozhodnutie tiež vedľajšiemu účastníkovi a vedľajší účastník môže podať odvolanie proti rozhodnutiu v lehote uvedenej v § 204 ods. 1 O.s.p. Ak sa doposiaľ nezúčastnil konania, je vedľajší účastník legitimovaný na odvolanie iba vtedy, ak okrem podania odvolania spôsobom uvedeným v § 43 O.s.p. oznámi súdu, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník, a to do uplynutia lehoty na podanie odvolania účastníkovi, ktorého chce v konaní podporovať a v ktorého prospech preto podáva odvolanie. Teda vedľajšiemu účastníkovi sa počítá odvolacia lehota samostatne, len ak vstúpil do konania ešte pred vyhlásením (vydaním) rozhodnutia súdu prvého stupňa a bolo mu preto rozhodnutie doručené. V prípade, že sa konania nezúčastnil, podáva vedľajší účastník odvolanie v lehote patriacej ním podporovanému účastníkovi (por. uznesenie NS SR zo dňa 30.4.2009, č.k. 1 Cdo 59/2009)

V danom prípade vedľajší účastník vstúpil do konania na strane odporkyne po rozhodnutí súdom prvého stupňa napadnutým rozsudkom, preto mohol podať včas odvolanie v lehote, ktorá patrila odporkyňi t.j. do 3.7.2012. Nakoľko odvolanie doručil súdu prvého stupňa 1.8.2012, teda po uplynutí odvolacej lehoty odporkyne, odvolanie je podané oneskorene.

Z uvedeného dôvodu odvolací súd odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporkyne s použitím § 218 ods. 1 písm. a) O.s.p, ako oneskorene podané odmietol bez toho, aby sa mohol zaoberať jeho vecnými námietkami.

Nakoľko rozsudok súdu prvého stupňa nadobudol právoplatnosť pred zmenou, ktorú navrhol navrhovateľ až počas odvolacieho konania, týmto návrhom sa odvolací súd zaoberať nemohol.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 146 ods. 2 O.s.p. per analogiam, keďže výsledok odvolacieho konania obdobný jeho zastaveniu zavinil vedľajší účastník na strane odporkyne oneskoreným odvolaním sa, za situácie, keď navrhovateľovi trovy v odvolacom konaní

podľa obsahu spisu nevznikli, ale najmä si ich náhradu v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. neuplatnil, preto mu trovy odvolacieho konania neboli priznané.

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.